

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoCsp/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318207417
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318207417.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: žalobkyne: J. X., nar. XX.X.XXXX, bytom I., proti žalovaným: 1. PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Kubániho 16, 2. Anaco s.r.o., IČO: 35 691 816, so sídlom Bratislava, Miletičova 1, o zaplatenie 3.020,17 Eur a iné, na odvolanie žalovaného 1. proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 18Csp/198/2018-241 zo dňa 19. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. výroku, ako aj v závislom VII. výroku potvrdzuje.

II. Žalobkyni nepriznáva voči žalovanému 1. nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému 1. povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.615,46 Eur a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom určil, že dohody o zrážkach zo mzdy v zmluvách o revolvingovom úvere č. 8100003163 zo dňa 10.10.2007 a č. 8000062719 zo dňa 08.03.2007 uzatvorených medzi žalovaným 11. a žalobkyňou sú neplatné, III. výrokom konanie v časti o určenie, že Zmluva č. 8100003163 zo dňa 07.03.2007 a č. Zmluva 800002719 zo dňa 08.10.2007 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 1. sú pre množstvo neprijateľných podmienok neplatné a v časti o zaplatenie finančného zadosťučinenia 1.985,83 Eur zastavuje, IV. výrokom vo zvyšku žalobu voči žalovanému 1. zamietol, V. výrokom konanie voči žalovanému 2. zastavil, VI. výrokom priznal žalovanému 2. plnú náhradu trov konania voči žalobkyni, VII. výrokom rozhodol, že žalobkyňa a žalovaný 1. nemajú právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení k 31.12.2007, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 4, § 39, § 551, § 100 ods. 1, § 103, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, § 2, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, 3, 4, 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, s poukazom aj na procesné ust. § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že žiadateľ o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100003163 zo dňa 10.10.2007 žalobkyňa ako dlžník žiadala žalovaného 1. o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok (bod 5 žiadosti/zmluvy): poskytnutá čiastka úveru (čiastka k výplate) 30.000,- Sk, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 36/14, mesačná splátka vrátane úroku 1.812,- Sk, zmluvná odmena 35.232,- Sk, nominálna hodnota úveru (predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru vrátane úrokov) 65.232,- Sk, predpokladaná RPMN za úver 79,49 %, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 25.223,- Sk, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 66,45 %. Z údajov o schválenom revolvingovom úvere (bod 6. žiadosti/zmluvy) vyplývajú nasledovné údaje: poskytnutá čiastka úveru 30.000,- Sk, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 36/14, mesačná splátka vrátane úroku 1.812,- Sk, zmluvná odmena 35.232,- Sk, nominálna hodnota úveru (predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru vrátane úrokov) 65.232,- Sk, predpokladaná RPMN za úver 78,29 %, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 25.223,- Sk, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 66,45 %. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 800003163 vyplývajú nasledovné údaje o schválenom úvere: schválená výška úveru: 30.000,- Sk, nominálna hodnota úveru: 65.232,- Sk, splatnosť úveru: 36 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru: 1.812,- Sk, dátum splatnosti prvej splátky úveru: 14.11.2007, dátum splatnosti poslednej splátky úveru: 14.10.2010, periodicita splácania úveru: mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania: 14, maximálna výška úveru: 65.232,- Sk, RPMN úveru: 78,29 %, schválená výška revolvingu: 43.488,- Sk, zvýšenie maximálnej výšky úveru po vykonaní revolvingu: 43.488,- Sk, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu: 1.812,- Sk, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška): 66,45 %, úverový limit: 76.104,- Sk, zmluvná odmena za poskytnutie úveru: 35.232,- Sk, zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu: 25.223,- Sk, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o RÚ: 10.10.2007. Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000062719 zo dňa 8.3.2007 žalobkyňa ako dlžník žiadala žalovaného 1. o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok (bod 5 žiadosti/zmluvy): požadovaná výška úveru (v Sk; predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy) 80.028,- Sk, splatnosť úveru (počet/splatnosť) 36/14, poskytnutá čiastka 40.014,- Sk, mesačná splátka vrátane úroku 2.223,- Sk, RPMN za úver 72,47 %, poplatok za uzatvorenie zmluvy: 1.500,- Sk. Z údajov o schválenom revolvingovom úvere (bod 6. žiadosti/zmluvy) vyplývajú nasledovné údaje: schválená výška úveru (v Sk; predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy) 80.028,- Sk, splatnosť úveru (počet/splatnosť) 36/14, poskytnutá čiastka 40.014,- Sk, mesačná splátka vrátane úroku 2.223,- Sk, RPMN za úver 70,83 %, poplatok za uzatvorenie zmluvy: 1.500,- Sk. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000062719 vyplývajú nasledovné údaje o schválenom úvere: schválená výška úveru: 80.028,- Sk, splatnosť úveru: 36 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru: 2.223,- Sk, dátum splatnosti prvej splátky úveru: 14.04.2007, dátum splatnosti poslednej splátky úveru: 14.03.2010, periodicita splácania úveru: mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania: 14., maximálna výška úveru: 80.028,- Sk, RPMN úveru: 70,83 %, schválená výška revolvingu: 53.352,- Sk, zvýšenie maximálnej výšky úveru po vykonaní revolvingu: 53.352,- Sk, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu: 2.223,- Sk, RPMN po vykonaní revolvingu: 63,25 %, úverový limit: 80.028,- Sk, zmluvná odmena za poskytnutie úveru: 40.014,- Sk, zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu: 26.142,- Sk, poplatok za uzatvorenie zmluvy: 1.500,- Sk, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o RÚ: 8.3.2007. Žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 14.12.2015 požiadal žalovaný 2. zamestnávateľa žalobkyne (COOP Jednota, spotrebné družstvo) v mene veriteľa, na základe plnej moci, o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne, s ktorým uzatvorila dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorou sa žalobkyňa zaviazala zabezpečiť uspokojenie pohľadávky veriteľa vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8000062719. V rámci uzatvorených zmlúv o revolvingovom úvere č. 8100003163 zo dňa 10.10.2007 a č. 8000062719 zo dňa 8.3.2007 v texte zmlúv (bod 7) zakomponované Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov), v ktorých je uvedené, že Podpisom Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere uzatvára Dlžník a Veriteľ v súlade s § 551 Občianskeho zákonníka Dohodu o zrážkach zo mzdy (ďalej len „Dohoda“). Pohľadávka Veriteľa je tvorená úverom vo výške uvedenej podľa bodu 6 Zmluvy o revolvingovom úvere vyššie, ďalej prípadnými revolvingami a príslušenstvom, ako plynie zo znenia zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere. Súčasťou pohľadávky sú aj zmluvné pokuty (ak boli uplatnené) a náklady súdneho /rozhodcovského, príp. iného konania, ak vznikli preukázateľne. Na základe predloženia tejto Dohody je zamestnávateľ Dlžníka povinný vykonávať v prospech Veriteľa mesačné zrážky zo mzdy Dlžníka, a to minimálne vo výške mesačnej splátky uvedenej v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere vyššie, vždy v riadnom výplatnom termíne na účet Veriteľa č.

0502396383/7500 pod variabilným symbolom (viď vyššie - číslo zmluvy CVS)). Strany Dohody výslovne súhlasia s tým, že pokiaľ nebude zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, ale v nižšej, aby bola - za účelom čo najrýchlejšieho dorovnanie dlhu - v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch zrážka zo mzdy zvýšená nad dohodnutú výšku, a to na najvyššiu prípustnú výšku v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia, a to všetko do doby úhrady pohľadávok v omeškani. Strany Dohody sa dohodli, že zrážky zo mzdy budú vykonávané zamestnávateľom až do doby, kým PROFIREAL- SLOVAKIA spol. s r. o. zamestnávateľovi písomne oznámi, že všetky jeho pohľadávky, vzniknuté na základe alebo v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere, sú splatené. Dlžník výslovne a neodvolateľne súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený túto Dohodu predložiť zamestnávateľovi/platcovi mzdy Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 kedykoľvek v priebehu platnosti tejto Zmluvy o revolvingovom úvere. Z prehľadu platobných operácií k zmluve č. 8000062719 vyplýva, že žalobkyni v zmysle uzatvorenej zmluvy poskytol žalovaný 1. dňa 8.3.2007 sumu 1.278,43 Eur a dňa 6.5.2009 sumu 903,20 Eur. Žalobkyňa na predmetný úver uhradila (vrátane vykonaných zrážok zo mzdy žalobkyne) sumu 3.283,89 Eur. Z prehľadu platobných operácií k zmluve č. 8100003163 vyplýva, že žalobkyni v zmysle uzatvorenej zmluvy poskytol žalovaný 1. dňa 10.10.2007 sumu 995,82 Eur a dňa 17.7.2009 sumu 606,29 Eur. Žalobkyňa na predmetný úver uhradila (vrátane vykonaných zrážok zo mzdy žalobkyne) sumu 2.522,27 Eur.

4. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsahu právne uzavrel, že medzi žalobkyňou a žalovaným 1. bola dňa 8.3.2007 uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere č. 8000062719 a dňa 10.10.2007 uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere č. 8100003163. Jedná sa o formulárové zmluvy, ktoré sú nepochybne zmluvami spotrebiteľskými, keď sa jedná o spotrebiteľské úvery upravené zákonom o spotrebiteľských úveroch, a preto pristúpil ku skúmaniu predmetných zmlúv z pohľadu dodržania náležitostí vyžadovaných zákonom, ktoré sú uvedené v § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmlúv. Predmetné úverové zmluvy súd vyhodnotil ako platne uzatvorené v zmysle § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže na ich základe boli žalobkyni poskytnuté spotrebiteľské úvery, ktoré žalobkyňa aj vyčerpala. Po preskúmaní zmlúv zistil, že zmluva neobsahuje žiadne údaje o ročnej úrokovej sadzbe a ani poplatkoch v zmysle § 4 ods. 2. Žalovaný 1. ako dodávateľ mal zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov, a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§ 4 ods. 5). Žalovaný 1. argumentoval tým, že uzavreté zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch nemuseli obsahovať vyjadrenie úroku formou úrokovej sadzby a úrok mohol byť vyjadrený aj pevnou čiastkou, čo v prípade oboch zmlúv bolo splnené v podobe údajov o zmluvnej odmene a povinnosť uvádzať úrok vo forme úrokovej sadzby bola do zákona zaradená až s účinnosťou od 1.1.2008. Aj v prípade, ak by sa s argumentáciou stotožnil, tak údaj o zmluvnej odmene bol uvedený len v zmluve č. 8100003163 zo dňa 10.10.2007, pričom v zmluve č. 8000062719 zo dňa 8.3.2007 tento údaj úplne absentuje a je uvedený len v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Ak v samotnej zmluve absentoval predmetný údaj o výške úrokov (aspoň vo forme zmluvnej odmeny) nemožno považovať túto náležitosť za splnenú. Na uvedenom závere nič nemení ani Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré nemožno považovať za odstránenie prípadných nedostatkov obsahu zmluvy. Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi totiž predstavuje jednostranný právny úkon žalovaného 1., ktorý sa v niektorých údajoch líši od údajov uvedených v Zmluve, pričom Zmluva o revolvingovom úvere je podpísaná tak veriteľom ako aj dlžníkom, teda právne relevantné je to, čo je uvedené v zmluve ako dvojstrannom prejave vôle oboch účastníkov zmluvy. Aj v prípade akceptácie výkladu, že úrok nemusel byť v čase uzatvárania zmlúv vyjadrený vo forme úrokovej sadzby, výšku dojednaného úroku (vo forme pevne stanovenej sumy) nemožno hodnotiť inak ako neplatnú. Uzavrel, že v zmluvách sú neplatne dojednané zmluvné odmeny (odplaty) za úver, a to pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občiansky zákonník. V prípade zmluvy č. 8100003163 zo dňa 10.10.2007 zmluvná odmena predstavuje 35.232,- Sk (1.169,48 Eur), t.j. 117,44 % poskytnutej sumy úveru 30.000,- Sk (995,82 Eur) a v prípade zmluvy č. 8000062719 zo dňa 8.3.2007 dosahuje zmluvná odmena za poskytnutie úveru 40.014,- Sk (1.328,22 Eur), t.j. 100 % poskytnutej sumy úveru 40.014,- Sk (1.328,22 Eur). Je nepochybné, že zmluvné odmeny (úroky) v takto dojednanej výške rovnajúce sa, resp. presahujúce sumu poskytnutého úveru nemožno hodnotiť inak ako rozporné s dobrými mravmi. Pokiaľ žalovaný 1. žiadal, aby určil výšku primeranej zmluvnej odmeny, táto jeho požiadavka bola celkom zjavne nedôvodná, keďže sú úroky neplatné v celom rozsahu (ako je tomu v prejednávanej veci), teda ich nemožno ďalej ani moderovať. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú. Žalovaný 1. ako veriteľ

mal nárok len na zaplatenie reálne vyplatenej istiny bez úrokov a poplatkov. Žalovaný 1. vyplatil žalobkyni na základe zmluvy č. 8000062719 sumu 2.181,63 Eur (1.278,43 Eur + 903,20 Eur) a na základe zmluvy č. 8100003163 sumu 1.602,11 Eur (995,82 Eur + 606,29 Eur), no žalobkyňa mu zaplatila na základe zmluvy č. 8000062719 sumu 3.283,89 Eur a na základe zmluvy č. 8100003163 sumu 2.522,27 Eur. Sumy prijaté žalovaným 1. na základe zmluvy č. 8000062719 nad rámec 2.181,63 Eur (t.j. 1.102,26 Eur) a na základe zmluvy č. 8100003163 nad rámec 1.602,11 (t.j. 920,16 Eur) tak boli zo strany žalobkyne plnením z (čiastočne) neplatného právneho úkonu, teda bezdôvodným obohatením žalovaného 1. v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

5. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniesol žalovaný 1. námietku premičania, a to konkrétne premičanie práva v časti 254,02 Eur z čiastky 1.102,26 Eur z úverového vzťahu č. 8000062719, pretože suma 254,02 Eur predstavuje súčet úhrad vykonaných pred 20.6.2016, čiže pred viac ako 3 rokmi od doručenia podania „zmena petitu“ a premičanie práva v časti 153,24 Eur z čiastky 920,46 Eur z úverového vzťahu č. 8100003163, pretože suma 153,24 Eur predstavuje súčet úhrad vykonaných pred 20. 6.2016, čiže pred viac ako 3 rokmi od doručenia podania „zmena petitu“. V predmetnej veci došlo k bezdôvodnému obohateniu tým dňom, kedy žalobkyňa zaplatila čiastku, ktorou reálne splatila splátky požičaných finančných prostriedkov podľa uzatvorených zmlúv a zaplatila tak finančné prostriedky navyše, teda na základe zmluvy č. 8000062719 nad rámec 2.181,63 Eur (t.j. 1.102,26 Eur) a na základe zmluvy č. 8100003163 nad rámec 1.602,11 Eur (t.j. 920,16 Eur) a zvyšná časť už bola bezdôvodným obohatením žalovaného 1., nakoľko na plnenie nad vyššie uvedené sumy nemal žalovaný 1. právny nárok. Pre začiatok plynutia objektívnej premičacej doby je v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka rozhodujúce faktické získanie bezdôvodného obohatenia, pričom v tomto prípade by malo ísť o splátky, ktorými žalobkyňa ako dlžník zaplatila viac, ako len vrátila prijaté plnenia istiny úverov. Zmena petitu, v rámci ktorej si žalobkyňa uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná na súd dňa 20.6.2019. Pokiaľ ide o subjektívnu premičaciu dobu, podľa názoru okresného sudu je možné akceptovať tvrdenie žalobkyne o tom, že sa o bezdôvodnom obohatení žalovaného 1. dozvedela v júli 2018 z listov MSSR, keďže zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia úverových zmlúv priamo neustanovuje, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd faktickú bezúročnosť poskytnutých úverov zistil až po preskúmaní predmetných úverových zmlúv, kedy dospel k záveru o neplatnosti dojednania zmluvných podmienok. Čo sa týka objektívnej premičacej doby je potrebné vychádzať z premičacej doby trojročnej. Premičacia doba desaťročná bola by zachovaná len za predpokladu, že zo strany žalovaného 1. by išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie sa, pri ktorom musí byť nespochybniteľným spôsobom preukázaný úmysel, a to či už priamy alebo nepriamy, smerovaný k bezdôvodnému obohacovaniu sa, a tento musí existovať v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nepostačuje, ak by bolo bezdôvodné obohatenie získané neúmyselne a následne by si ho príjemca úmyselne ponechal. Na preukázanie úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nestačia vedomosti o zaužívanej praxi žalovaného 1., resp. vedomosť o tom, že viaceré nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly vyhlásené za neplatné, prípadne úvery poskytnuté žalovaným pre spotrebiteľov sú považované za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy. Pre možnosť súdu konštatovať vedomostnú zložku úmyslu žalovaného 1. by bolo nutné v každom konkrétnom prípade s poukazaním na okolnosti uzatvorenej úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný 1. skutočne vedel, alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa na úkor dlžníka bezdôvodne obohacuje. V prejednávanej veci takýto úmysel žalovaného 1. preukázaný nebol, preto nebol dôvod vychádzať z 10-ročnej objektívnej premičacej doby. Z uvedeného vyplýva, že i keď by bola subjektívna premičacia doba v danom prípade zachovaná, objektívna premičacia doba začala plynúť odo dňa nasledujúceho po uhradení tej ktorej splátky, ktorou žalovaný 1. získal bezdôvodné obohatenie. Nepremičané tak boli len splátky uhradené 3 roky pred podaním návrhu na zmenu petitu (20.6.2019), keďže ostatné uhradené splátky sú z dôvodu uplynutia subjektívnej premičacej doby premičané. Splátky uhradené od 12.7.2016 do 12.6.2018 premičané nie sú, teda nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v tejto časti vyhodnotil ako dôvodný. Okresný súd zaviazal žalovaného 1. zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu sumu 1.615,46 Eur (t.j. suma 848,24 Eur zaplatená na úver č. 8000062719 + suma 767,22 Eur zaplatená na úver č. 8100003163) a vo zvyšku žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol.

6. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z toho, že žalobkyňa si pôvodne podanou žalobou uplatnila 4 nároky, a to 1. určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, 2. určenie neplatnosti úverových zmlúv, 3. určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, 4. zaplatenie

finančného zadostučinenia od žalovaných 1. a 2. vo výške 1.985,83 Eur. V priebehu konania žalobu zmenila a žiadala od žalovaného 1. vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3.020,17 Eur a súčasne zobrala žalobu späť voči žalovanému 2. a v časti o určenie neplatnosti úverových zmlúv a zaplataenie finančného zadostučinenia 1.985,83 Eur. Voči žalovanému 2. zobrala žalobkyňa žalobu späť bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného 2. teda platí, že zavinila voči nemu zastavenie konania, a preto okresný súd priznal žalovanému 2. nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobkyňi. V časti o určenie neplatnosti úverových zmlúv a zaplataenie finančného zadostučinenia 1.985,83 Eur zobrala taktiež žalobkyňa žalobu späť bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného 1., teda zavinila v týchto častiach zastavenie konania a úspech sa pričítal žalovanému 1., čo predstavuje 2/5 predmetu konania. V časti o vydanie bezdôvodného obohatenia (1/5 predmetu konania) boli žalobkyňa i žalovaný 1. úspešní cca. v 1, čo predstavuje 1/10 predmetu konania. Žalobkyňa mala v konaní úspech pokiaľ ide určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy a v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, a to i napriek tomu, že okresný súd o tomto petite vo výroku nerozhodol, nakoľko tieto otázky si musel vyriešiť ako predbežné. V dôsledku uvedeného nemožno považovať na účely konečného rozhodnutia o náhrade trov konania tento postup súdu za neúspech žalobkyne, nakoľko posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov naďalej zostalo predmetom sporu a vyhovie žalobe o peňažné plnenie (úspech v spore) bolo práve dôsledkom úspechu žalobkyne pri posúdení úverov ako bezúročných. V rozhodnutí Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 1236/07 bolo vyjadrené, že hlavnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o trovách konania, je zásada úspechu vo veci. Ústavný súd judikoval, že pomerovať úspech a neúspech vo veci nemožno len tým, ako bolo o konkrétnom návrhu rozhodnuté, ale ich treba posudzovať v širších súvislostiach. V rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 1/04 Ústavný súd Českej republiky zdôraznil, že rozhodovanie o trovách konania nesmie byť len mechanickým posudzovaním výsledkov sporu bez komplexného zhodnotenia rozhodnutia v merite veci. Rozhodnutie o trovách konania má byť zrejým a logickým ukončením celého súdneho konania (porov. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/118/2018-182 zo dňa 29.5.2019). Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa i žalovaný 1. mali obaja v konaní čiastočný úspech v 1 (2/5 + 1/10), a preto v súlade s § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku žalobkyňi ani žalovanému 1. právo na náhradu trov konania nepriznal. O výške náhrady trov konania žalovaného 2. rozhodne okresný súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

7. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný 1. výlučne voči I. výroku, pričom navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmeniť a žalobu zamietnuť, priznať nárok na náhradu trov konania pomerne podľa posúdenia úspechu v spore, alternatívne zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poukázal na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že závery o neplatnosti dojednanej zmluvnej odmeny (odplaty) za úver v rozpore s dobrými mravmi sú založené na predčasných, neúplných a skutkovo nepodložených záveroch o výške zmluvnej odmeny (117,44 %, resp. 100 % zo sumy úveru), pretože okresný súd porovnáva sumu odmeny za celú dobu trvania zmluvného vzťahu bez toho, aby zohľadnil aj dobu trvania zmluvného vzťahu (čím dlhšie trvá zmluvný vzťah, tak v tomto absolútnom vyjadrení bude výška zmluvnej odmeny vyššia), poukázal na rozpor s dobrými mravmi bez toho, aby v konkrétnych skutkových okolnostiach ozrejmil tento rozpor (napadnutý rozsudok nespĺňa požiadavku ozrejmenia všetkých okolností prípadu, teda skutkové a právne), poukaz na § 53 ods. 1 a ods. 4 Občianskeho zákonníka neobstojí vo vzťahu k zmluvnej odmene s ohľadom na § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, napadnutý rozsudok neobsahuje žiadny dôvod pre záver o neplatnosti celej zmluvnej odmeny s poukazom na § 41 Občianskeho zákonníka. Obe zmluvy o revolvingovom úvere sú úverovými zmluvami, pričom podľa definície spotrebiteľskej zmluvy v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu účinnom ku dňu ich uzavretia by sa mal na otázky upravené Obchodným zákonníkom použiť práve tento právny predpis. Poukázal na § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý má prednosť pred Občianskym zákonníkom, keďže ide o špeciálnu právnu úpravu (lex specialis) pred všeobecnou úpravou občianskeho práva a o osobitný druh regulácie záväzku platiť úroky v prípade, ak sú úroky dohodnuté vo výške vyššej než je prípustné na základe alebo podľa zákona. Záver okresného súdu o neplatnosti zmluvnej odmeny v celej výške je nesprávny, keďže mohol dospieť len záveru, že by dlžník z úverovej zmluvy bol povinný platiť úroky vo výške najviac prípustnej podľa zákona alebo na základe zákona (§ 502 Obchodného zákonníka). Ak okresný súd určil, že výška úrokov je v rozpore s dobrými mravmi, potom musí byť spôsobilý určiť od akej hodnoty dochádza k rozpore s dobrými mravmi.

8. Žalobkyňa ani žalovaný 2. odvolanie nepodali, k doručenému odvolaniu žalovaného 1. sa žalobkyňa písomne nevyjadrila, vyjadril sa žalovaný 2. iba tak, že nie je procesne oprávnený vyjadrovať sa k odvolaniu žalovaného 1., keďže konanie voči nemu je právoplatne skončené.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie napadnutého výroku I. výroku ako aj (závislého) VII. výroku postupom podľa § 387 CSP.

10. Výrok II. (určenie, že dohody o zrážkach zo mzdy v zmluvách o revolvingovom úvere č. 8100003163 zo dňa 10.10.2007 a č. 8000062719 zo dňa 08.03.2007 uzatvorených medzi žalovaným 1. a žalobkyňou sú neplatné), výrok III. (zastavenie konania v časti určenia, že Zmluva č. 8100003163 zo dňa 07.03.2007 a č. Zmluva 800002719 zo dňa 08.10.2007 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným 1. sú pre množstvo neprijateľných podmienok neplatné a v časti o zaplatenie finančného zadostučinenia 1.985,83 Eur), výrok IV. (zamietnutie vo zvyšku žaloby voči žalovanému 1. - suma 1.405,71 Eur), výrok V. (zastavenie konania voči žalovanému 2.), výrok VI. (priznanie plnej náhrady trov konania žalovanému 2. voči žalobkyňi) neboli napadnuté odvolaním strán, preto nadobudli právoplatnosť.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne ak I. výrokom uložil žalovanému 1. zaplatiť žalobkyňi sumu 1.615,43 Eur (vo vzťahu k zmluve o revolvingovom úvere č. 8000062719 zo dňa 8.3.2007 vo výške 848,24 Eur a vo vzťahu k zmluve o revolvingovom úvere č. 8100003163 zo dňa 10.10.2007 vo výške 767,22 Eur) do troch dní od právoplatnosti rozsudku a VII. výrokom rozhodol, že žalobkyňa a žalovaný 1. nemajú právo na náhradu trov konania.

12. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523379'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

13. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože v podstatnom zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na dostatočné, správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmvaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

14. Súd prvej inštancie správne posúdil predmetné úverové zmluvy ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 (a nasl.) Občianskeho zákonníka v znení k 31.12.2007, keď ide štandardné formulárové zmluvy, uzavreté medzi žalobkyňou ako spotrebiteľkou a žalovaným 1. ako veriteľom, pričom predmetné zmluvy sú zároveň zmluvami o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase ich uzavretia, čo nespochybnil ani žalobca. Právny žalovaný 1. ako právnická

osoba poskytol v rámci svojho podnikania úvery žalobkyni,, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Predmetom (oboch) zmluvných vzťahov bolo poskytnutie úveru, teda poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Z uvedeného potom vyplýva, že právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy ňou založený je nevyhnutné posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. A to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka). Je nutné poukázať na to, že novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občianskeho zákonníka bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky. Odvolací súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 sp. zn. 3MCdo/14/2014, podľa ktorého ust. § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne sa vždy použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy obsahoval úpravu dohodnutých úrokov v § 4 ods. 4 tak, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, výšku úrokov neupravoval. V zmysle § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Citované ustanovenie preto ukladá súdu aplikujúcemu právo použiť v prospech spotrebiteľa všetky ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu priaznivejšie. Preto je na posúdenie primeranosti výšky úroku potrebné aplikovať občianskoprávnu úpravu, ktorá je priaznivejšia pre žalovaného ako spotrebiteľa. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi účastníkmi zmluvou o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý sa vyskytuje tak v občianskoprávných ako aj v obchodnoprávných vzťahoch. Pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré predstavujú širší pojem, má z hľadiska aplikateľnosti prednosť Občiansky zákonník, keďže aplikácia Obchodného zákonníka prichádza do úvahy až po uplatnení spotrebiteľského práva. V prípade spotrebiteľských zmlúv Obchodný zákonník celkom alebo z časti musí ustúpiť prioritnej aplikácii spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, t. j. aplikácii Občianskeho zákonníka. Normy obchodného práva sú v prípade spotrebiteľských zmlúv použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a predpisoch vydaných na jeho vykonanie. V občianskoprávných vzťahoch zásadne platí, že výkon práv a povinností nemôže odporovať dobrým mravom (§ 3 OZ). Dobrými mravmi v občianskoprávných vzťahoch sa v súdnej praxi rozumie súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktorý je v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia a ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť, vystihujúc podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Podľa názoru odvolacieho súdu neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov dojednaných v spotrebiteľských zmluvách, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä k priemerným úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní podobných bezúčelových úverov alebo pôžičiek (t.j. v podobnej výške na podobnú dobu).

16. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb dodávateľa a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne

cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza

spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav. Práve s ohľadom na uvedenú koncepciu spotrebiteľského práva bol prijatý aj zákon o spotrebiteľských úveroch a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. S ohľadom na uvedené v odsekoch 15 a 16 nemožno súhlasiť s námietkou žalovaného 1., ktorý v danej veci poukázal na aplikáciu § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100003163 zo dňa 10.10.2007 žalobkyňa žiadala žalovaného 1. o poskytnutie úveru za podmienok (bod 5 žiadosti/zmluvy): poskytnutá čiastka úveru (čiastka k výplate) 30.000,- Sk, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 36/14, mesačná splátka vrátane úroku 1.812,- Sk, zmluvná odmena 35.232,- Sk, nominálna hodnota úveru (predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru vrátane úrokov) 65.232,- Sk, predpokladaná RPMN za úver 79,49 %, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 25.223,- Sk, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 66,45 %. Z údajov o schválenom revolvingovom úvere (bod 6. žiadosti/zmluvy) vyplýva: poskytnutá čiastka úveru 30.000,- Sk, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 36/14, mesačná splátka vrátane úroku 1.812,- Sk, zmluvná odmena 35.232,- Sk, nominálna hodnota úveru (predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru vrátane úrokov) 65.232,- Sk, predpokladaná RPMN za úver 78,29 %, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 25.223,- Sk, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 66,45 %. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 800003163 vyplýva schválená výška úveru: 30.000,- Sk, nominálna hodnota úveru: 65.232,- Sk, splatnosť úveru: 36 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru: 1.812,- Sk, dátum splatnosti prvej splátky úveru: 14.11.2007, dátum splatnosti poslednej splátky úveru: 14.10.2010, periodicita splácania úveru: mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania: 14, maximálna výška úveru: 65.232,- Sk, RPMN úveru: 78,29 %, schválená výška revolvingu: 43.488,- Sk, zvýšenie maximálnej výšky úveru po vykonaní revolvingu: 43.488,- Sk, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu: 1.812,- Sk, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška): 66,45 %, úverový limit: 76.104,- Sk, zmluvná odmena za poskytnutie úveru: 35.232,- Sk, zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu: 25.223,- Sk, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o RÚ: 10.10.2007. Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000062719 zo dňa 8.3.2007 žalobkyňa žiadala žalovaného 1. o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok (bod 5 žiadosti/zmluvy): požadovaná výška úveru (v Sk; predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy) 80.028,- Sk, splatnosť úveru (počet/splatnosť) 36/14, poskytnutá čiastka 40.014,- Sk, mesačná splátka vrátane úroku 2.223,- Sk, RPMN za úver 72,47 %, poplatok za uzatvorenie zmluvy: 1.500,- Sk. Z údajov o schválenom revolvingovom úvere (bod 6. žiadosti/zmluvy) vyplýva schválená výška úveru (v Sk; predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy) 80.028,- Sk, splatnosť úveru (počet/splatnosť) 36/14, poskytnutá čiastka 40.014,- Sk, mesačná splátka vrátane úroku 2.223,- Sk, RPMN za úver 70,83 %, poplatok za uzatvorenie zmluvy: 1.500,- Sk. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000062719 vyplývajú nasledovné údaje o schválenom úvere: schválená výška úveru: 80.028,- Sk, splatnosť úveru: 36 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru: 2.223,- Sk, dátum splatnosti prvej splátky úveru: 14.04.2007, dátum splatnosti poslednej splátky úveru: 14.03.2010, periodicita splácania úveru: mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania: 14., maximálna výška úveru: 80.028,- Sk, RPMN úveru: 70,83 %, schválená výška revolvingu: 53.352,- Sk, zvýšenie maximálnej výšky úveru po vykonaní revolvingu: 53.352,- Sk, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu: 2.223,- Sk, RPMN po vykonaní revolvingu: 63,25 %, úverový limit: 80.028,- Sk, zmluvná odmena za poskytnutie úveru: 40.014,- Sk, zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu: 26.142,- Sk, poplatok za uzatvorenie zmluvy: 1.500,- Sk, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o RÚ: 8.3.2007. Žalovaný 1. poskytol žalobkyni dňa 8.3.2007 sumu 1.278,43 Eur a dňa 6.5.2009 sumu 903,20 Eur, spolu vo výške 2.181,63 Eur (prehľad platobných

operácií k zmluve č. 8000062719 zo dňa 8.3.2007) a dňa 10.10.2007 sumu 995,82 Eur a dňa 17.7.2009 sumu 606,29 Eur spolu vo výške 1.602,11 Eur (prehľad platobných operácií k zmluve č. 8100003163 zo dňa 10.10.2007). Žalobkyňa na úver v zmysle zmluvy zo dňa 8.3.2007 uhradila (vrátane vykonaných zrážok zo mzdy žalobkyne) sumu 3.283,89 Eur a na úver v zmysle zmluvy zo dňa 10.10.2007 uhradila (vrátane vykonaných zrážok zo mzdy žalobkyne) sumu 2.522,27 Eur.

18. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie je aj v súlade s Článkom 8 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej aj „smernica“), podľa ktorého členské štáty môžu prijať alebo si ponechať najprísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti obsiahnutej touto smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa, teda je umožnené členským štátom prijať právnu úpravu nad rámec smernice a takéto ustanovenie pôsobí dostatočne sankčne a odradzujúco. Úroky popri údají o celkových nákladoch (RPMN) majú svoje opodstatnenie, pretože úroky vyjadrujú cenu hlavného predmetu plnenia. Účelom právnej úpravy (§ 4 ods. 5) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Žalovaný 1. ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov, a to pod sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve o spotrebiteľskom neuvedené. Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku.

19. Zákonodarca s poukazom i na gramatické znenie citovaného ustanovenia § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch výslovne sankcionuje neuvedenie úrokov a poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere stratou práva veriteľa na ich zaplatenie spotrebiteľom. Účel zákonodarcu bolo nepochybne dosiahnuť, aby dodávateľ bol povinný oboznámiť spotrebiteľa so všetkými relevantnými údajmi potrebnými pre zváženie úveru. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zvážiť. Rozhodne nepostačuje a nie je v súlade s citovaným znením zákona, ak hoci jednoduchou logickou úvahou, či jednoduchým aritmetickým výpočtom, je možné zistiť, že v zmluve uvedená konečná výška úveru zahŕňa okrem istiny úverovej splátky, aj splátku úrokov a poplatkov (v neznámej výške) a z údajú o ročnej percentuálnej miere nákladov možnosť posúdiť výhodnosť úveru v porovnaní s inými úvermi v danom čase poskytovanými na finančnom trhu. Účel sledovaný zákonodarcom by sa tým nedosiahol a zmysel tejto úpravy právnej normy by nebol naplnený. Uvedenie presnej výšky úrokov a poplatkov predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Odvolací súd má za to, že požiadavku na uvedenie údajú o dohodnutom úroku a dohodnutých poplatkoch nemožno naplniť tým, že veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedie údaj o RPMN a konečnú výšku úveru.

20. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý poukázal na ustanovenie § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch a (obe) úverové zmluvy vyhodnotil ako platné, keďže na ich základe boli žalobkyňi poskytnuté spotrebiteľské úvery, ktoré žalobkyňa aj vyčerpala. Zároveň poukazuje na to, že ani žalovaný 1. v odvolaní nespochybnil, že v zmysle zmluvy zo dňa 8.3.2007 žalobkyňa čerpala sumu 2.181,63 Eur a v zmysle zmluvy zo dňa 10.10.2007 sumu 1.602,11 Eur. Pričom je nutné konštatovať, že súd prvej inštancie na obranu žalovaného 1. ohľadom možnosti uvedenia úroku pevnou sumou (v danej veci údajom o výške zmluvnej odmeny vo vzťahu k oboj zmluvám) uvedené akceptoval, avšak správne zároveň konštatoval, že údaj o výške zmluvnej odmeny bol uvedený len v zmluve č. 8100003163 zo dňa 10.10.2007 a zároveň, že tento údaj v zmluve č. 800006719 zo dňa 8.3.2007 absentuje. Uvedené konštatovanie okresného súdu nespochybnil v odvolaní ani žalovaný 1. Okresný súd zároveň v uvedenej súvislosti uzavrel, že ak v samotnej zmluve (č. 800006719 zo dňa 8.3.2007) absentuje údaj o výške úrokov (aspoň vo forme zmluvnej odmeny) nemožno túto náležitosť považovať za splnenú (s poukazom na § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch). Správne okresný súd uzavrel aj to, že Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (zo dňa 8.3.2007 vo vzťahu k zmluve zo dňa 8.3.2007) nemožno považovať za odstránenie prípadných nedostatkov obsahu zmluvy, hoci okrem iného obsahuje aj údaj zmluvná odmena za poskytnutý úver (40.014,- Sk). Aj podľa odvolacieho súdu predmetné oznámenie veriteľa nie je možné považovať za zmluvu, obsahujúcu prejav vôle veriteľa a dlžníka o výške úroku (resp. zmluvnej odmeny). V čase podpisu zmluvy žalobkyňa ako spotrebiteľ ani

nemohla mať vedomosť o výške zmluvnej odmeny, vzhľadom na dátum jej podpisu zmluvy 7.3.2007, pričom oznámenie veriteľa obsahujúce aj údaj o výške zmluvnej odmeny bolo vyhotovené až dňa 8.3.2007. Žalobkyňa preto nemala možnosť dodatočne ovplyvniť údaje obsiahnuté v jednostrannom právnom úkone veriteľa označenom ako oznámenie veriteľa zo dňa 8.3.2007. Pre vznik zmluvy sa vyžaduje prejav vôle obidvoch zmluvných strán, teda dlžníka i veriteľa, čo v danom prípade preukázané nebolo. Oznámenie veriteľa zo dňa 8.3.2007 preto nebolo možné považovať za súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 8.3.2007, postrádajúce zmluvný konsenzus o obsahových náležitostiach zmluvy (vrátane výške úroky resp. výšky zmluvnej odmeny). Uvedené má za následok, že zmluva zo dňa 8.3.2007 neobsahuje údaj o výške úroku ani pevnou sumou, formou zmluvnej odmeny, a že žalovaný 1. ako veriteľ nemôže od žalobkyne požadovať úrok (zmluvnú odmenu (40.014,- Sk) v zmysle zmluvy zo dňa 8.3.2007, čo v podstate znamená, že veriteľ má nárok iba na zaplatenie reálne vyplatennej sumy bez úroku (zmluvnej odmeny), čo správne uzavrel aj súd prvej inštancie s poukazom na § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch a čo ani v odvolaní žalovaný 1. nenamietal. S ohľadom na uvedené odvolací súd už len pre upresnenie dopĺňa, že v súvislosti so zmluvou zo dňa 8.3.2007 žalobkyňa čerpala od žalovaného 1. sumu 2.181,63 Eur a žalovanému 1. uhradila sumu 3.283,89 Eur, teda iba rozdiel týchto súm vo výške 1.102,26 Eur mohla žalobkyňa žiadať od žalovaného 1. titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ okresný súd v súvislosti (aj) so zmluvou zo dňa 8.3.2007 konštatoval, že dojednaná zmluvná odmena (40.014,- Sk) je neplatne dojednaná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka), keďže predstavuje 100% poskytnutej sumy úveru (40.014,- Sk), uvedené je už pre záver o nedôvodnosti požiadavky na úrok v zmysle § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch nadbytočný, a preto odvolací súd sa ďalej ani odvolacou námietkou žalovaného 1. ktorý s uvedeným záverom okresného súdu o (absolútnej) neplatnosti dohody o výške úrokov nesúhlasil, nezaoberal.

21. Pokiaľ ide o Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100003163 zo dňa 10.10.2007, z jej obsahu aj odvolaciemu súd vyplýva, že táto obsahuje okrem iných aj údaj o výške dohodnutej zmluvnej odmeny 35.232,- Sk, ako aj výšku poskytnutého úveru 30.000,- Sk. Pri posúdení primeranosti odplaty (zmluvnej odmeny) okresný súd vychádzal z toho, že zákon neupravoval maximálnu výšku úrokov, bola ponechaná na dohodu zmluvných strán, bola však limitovaná ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. V úverovej zmluve zo dňa 10.10.2007 predstavuje odplata sumu 35.232,- Sk (1.169,48 Eur) čo zodpovedá 117,44 % zo sumy poskytnutého úveru 30.000,-Sk (995,82 Eur).

22. Odvolací súd podporne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Rovnako je potrebné vychádzať aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 26/2011, podľa ktorého pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Úroky dohodnuté pri poskytovaní peňažnej pôžičky predstavujú odmenu za užívanie požičanej istiny. Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomných vzťahov medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Dobrými mravmi v občianskoprávných vzťahoch sa v súdnej praxi rozumie súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktorý je v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia a ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť, vystihujúc podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem.

23. Dohodnuté úroky sú odplatom za užívanie požičanej sumy, nemajú zabezpečovaciu funkciu a na to, že ich výška je v rozpore s dobrými mravmi nemá vplyv, že táto bola dohodnutá. V súlade s dobrými mravmi je taká výška úrokov, ktorá predstavuje primeranú výšku odplaty (odmeny) za užívanie požičanej

sumy, teda ňou dôjde (obvyklým) spôsobom.

k zhodnoteniu požičaných peňažných prostriedkov bežným

24. Ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka <. patrí k právnym normám s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, t. j. právnym normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom a ktoré tak prenechávajú súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého, dopredu neobmedzeného okruhu okolností. Pri posudzovaní, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade, či v rozpore s dobrými mravmi, zákon výslovne neurčuje, z akých hľadísk má súd vychádzať, preto závisí v každom prípade na úvahe súdu. Rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre použitie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka <. alebo § 39 Občianskeho zákonníka <., je vždy potrebné urobiť po starostlivej úvahe, v rámci ktorej musia byť zvážené všetky rozhodujúce okolnosti.

25. Dohodnutá zmluvná odmena 35.253,- Sk v predmetnej zmluve o revolvingovom úvere aj podľa názoru odvolacieho súdu je jednoznačne úžernícka, pretože predstavuje viac než dvojtretinové zhodnotenie peňažných prostriedkov na ročnej báze. Je potrebné poukázať na to, že v relevantnom čase sa podľa všeobecne známych údajov priemerná úroková miera nových úverov poskytovaných bankami na úrovni 13,70 - 13,91 %. Takto vysoká zmluvná odmena nie je odôvodnená ani žiadnymi osobitnými dôvodmi kreditného rizika dlžníka, ani hospodárskou alebo inou situáciou v slovenskej ekonomike, pričom sa v podstate jedná o krátkodobý úver na dobu 36 mesiacov (3 roky). Vychádzajúc z týchto záverov súd prvej inštancie dospel k správne záveru v súvislosti so zmluvou zo dňa 10.10.2007, že dohoda o takejto zmluvnej odmene je právnym úkonom, ktorý sa prieči dobrým mravom, v dôsledku čoho je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, teda správne uzavrel, že ak v zmluve absentuje údaj o výške úrokov nemožno považovať túto náležitosť za splnenú. S ohľadom na uvedené s poukazom na § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch žalovaný 1. ako veriteľ nemal právo v zmysle úverovej zmluvy zo dňa 10.10.2007 požadovať od žalobkyne aj úrok (zmluvná odmena 35.253,- Sk, dôsledkom čoho medzi zmluvnými stranami vzniká vzťah z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka a teda žalovaný 1. mal žalobkyni zaplatiť sumu 1.102,26 Eur ako rozdiel sumy 3.283,89 Eur a sumy 2.181,63 Eur.

26. Súd prvej inštancie správne ustálil, v akej výške žalovaný 1. žalobkyni úvery poskytol a v akej výške žalovaná úvery splatila a správne ustálil výšku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného 1. po zohľadnení odôvodnenej námietky premlčania zo strany žalovaného 1. vo vzťahu k zmluve zo dňa 8.3.2007 vo výške 848,24 Eur a vo vzťahu k zmluve zo dňa 10.10.2007 vo výške 767,22 Eur, spolu vo výške 1.615,46 Eur, ktorú výšku žalovaný 1. osobitnou odvolacou argumentáciou nerozporoval.

27. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým došlo k vyhovaniu žalobe v sume 1.615,46 Eur, ako vecne správny, spolu so závislým VII. výrokom o náhrade trov konania (osobitne odvolaním nenapadnutým), potvrdil podľa § 387 CSP.

28. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalobkyni vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalobkyňa v odvolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila, ani nevyčíslila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

30. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyiac podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli.

31. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov

žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavné nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

32. S poukazom na uvedené odvolací súd žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

33. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

34. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).